

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206667
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718206667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému P. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XXX, XXX XX A., o zaplatenie sumy 15 473,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 14Csp/81/2018-127 zo dňa 20.júna 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II. **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku III. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% **z r u š u j e** a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd ako súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom uložil I. žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny 15 473,93 Eur, sumu zmluvného úroku 1435,61 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 15 473,93 Eur od 14. 02.2018 do zaplatenia, II. v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 10,49 % ročne zo sumy 15 473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia súd žalobu zamietol, III. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o určení výšky náhrady trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 29.10.2015 uzatvoril jeho právny predchodca Sberbank Slovensko, a.s., so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX. Na základe tejto zmluvy boli poskytnuté žalovanému peňažné prostriedky vo výške 17 000,- Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 25.10.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto na základe vyhlásenia predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 13.02.2018 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s čl. 4 bod 3 a 5 úverovej zmluvy. Dlžná istina ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala sumu vo výške 15 473,93 Eur. Dlžné úroky ku dňu predčasného zosplatenia predstavovali sumu vo výške 1 435,61 Eur.

3. Okresný súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na ustanovenia Obchodného zákonníka (zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov) upravujúcich zmluvu o úvere a ustanoveniami Občianskeho zákonníka (zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) upravujúcich spotrebiteľské zmluvy. Závazkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa 29.10.2015 považoval za spotrebiteľský a poskytnutý spotrebiteľský úver posudzoval

podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Pri posudzovaní zmluvy o úvere z hľadiska zák. č. 129/2010 Z.z. došiel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. V konaní nebolo sporné medzi stranami, že žalovaný vyčerpал úver v plnej výške, t.j. v sume 17 000,- Eur, avšak na istinu z úveru uhradil len čiastku 1 526,07 Eur, žalobcovi tak dlhuje na istine čiastku 15 473,93 Eur, ktorú súd žalobcovi z titulu istiny úveru priznal. Okresný súd žalobcovi tiež priznal nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z úveru vyčíslených na čiastku 1 435,61 Eur do predčasného zosplatenia úveru, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy o úvere. Žalovaný sa zaviazal v zmluve o úvere splácať v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru dojednané úroky vo výške 10,49% ročne, keď toto dojednanie vyplývalo priamo zo zmluvy o úvere a úroková sadzba bola dojednaná ako fixná. Žalovaný ku dňu predčasného zosplatenia úveru, t.j. ku dňu 13. 02. 2018 dlhoval na úrokoch čiastku 1 435,61 Eur. Okresný súd tiež priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 15 473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 10,49% ročne z nesplatennej istiny 15 473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, t.j. po predčasnom zosplatení úveru až do zaplatenia, posúdil ako nedôvodný a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Podľa názoru súdu jednorazovým zosplatením úveru veriteľom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa už ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru, s ktorým sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Úrok z úveru tak patrí veriteľovi len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškani a vzniká jeho povinnosť platiť úroky z omeškania. Dospel k záveru, že nárok žalobcovi na zaplatenie dojednaných úrokov z úveru po predčasnom zosplatení úveru nemožno priznať, a preto tento nárok zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v nadväznosti na § 262 ods. 1 CSP (zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok).

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie „v rozsahu proti zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti“ v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Odvolaním napadol výrok rozsudku, ktorým okresný súd nárok na zaplatenie úrokov z úveru vo výške 10,49% ročne z nesplatennej istiny 15 473,93 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia zamietol, ako aj namietal, že súd nepriznal a neodôvodnil svoje rozhodnutie voči návrhu žalobcu, ktorým požadoval priznanie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 1 435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia. Poukázal na to, že v zmysle § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je povinný úroky zaplatiť za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Zároveň poukázal aj na zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., a to ust. § 13 ods. 3, z ktorého vyplýva, že ak spotrebiteľ uplatní právo podľa ods. 1 (ide o právo spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy o úvere), je povinný zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať, až do dňa splatenia istiny, a to bezodkladne a najneskôr do 30 kalendárnych dní po odoslaní oznámenia o odstúpení od zmluvy veriteľovi. Ak zákon č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľovi ukladá povinnosť pri odstúpení zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky až do dňa splatenia istiny, musí mať k tomu zodpovedajúce právo na zmluvne dohodnuté úroky po zosplatení aj veriteľ. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškani dlžníka, ani prípadné zosplatenie dlhu, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, pričom nárok na úrok z úveru neovplyvňuje. Iný výklad by musel byť odôvodnený priamo príslušnými zákonnými ustanoveniami. Zároveň poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov SR, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované Zo súdnej praxe pod č. 55/1996 a rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR č. k. 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.08.2014. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že návrhu žalobcu vyhovie aj v zamietnutom rozsahu a žalovaného zaviazže uhradiť dlh v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, preskúmal vec viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie zmluvného úroku potvrdil ako vecne správny v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd sa stotožnil v odvolaní napadnutej časti s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na zdôraznenie jeho správnosti s doplnením ďalších dôvodov.

10. Vo vzťahu k odvolaní napadnutej časti rozsudku okresného súdu žalobcom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do zosplatnenia dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úroku z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Tento názor okresného súdu je prijatý v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že zosplatnením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úroku z omeškania. Odvolací súd tu tiež poukazuje na závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikovaného pod R 59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania.

11. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/143/1998; (rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/85/2013).

12. Práve uvedený názor bol podrobený aj prieskumu ústavnosti, kde uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 18.09.2012, IV.ÚS 476/2012-14 je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úroku z omeškania a nie už úrokov z úveru.

13. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na opačný prístup niektorých krajských súdov, ide o názory odlišné, ktoré nekorešpondujú s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít tak, ako to predpokladá článok 2 ods. 2 CSP.

14. Vo vzťahu k uvedeným ustanoveniam Obchodného zákonníka, na ktoré poukazoval žalobca v odvolaní (§ 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka) odvolací súd uvádza, že favorizovanie Obchodného zákonníka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa generálnej klauzuly § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá znevýhodňuje spotrebiteľa s poukazom na ust. § 54 a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Niet žiadneho dôvodu na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, prečo podriaďiť spotrebiteľský právny vzťah ustanoveniam Obchodného zákonníka, a to i s poukazom na ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý s účinnosťou od 01.04.2015 výslovne stanovil, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, i keď by sa mali použiť normy obchodného práva. Bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod, treba právne vzťahy založené spotrebiteľskými zmluvami, ktorých predmetom je poskytnutie úveru, posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v prípade tých zmlúv, na ktoré sa tento zákon vzťahuje, a nie podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Navyše, ani z citovaných ustanovení zákona jednoznačne nevyplýva, že by veriteľ mal nárok po zosplatnení úveru voči dlžníkom aj na úroky.

15. Judikatúra krajských súdov sa v poslednom období uberať takmer výlučne cestou nepriznávania úrokov po zosplatnení úveru tak, ako to vyplýva aj z rozhodnutí na ktoré poukázal už okresný súd.

16. Odvolací súd na základe uvedených skutočností rozhodnutie okresného súdu v zamietavej časti, ktorá bola napadnutá odvolaním žalobcu, považuje za vecne správne, a preto v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu potvrdil.

17. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že okresný súd nerozhodol o časti predmetu konania, a to o nároku žalobcu uplatneného v žalobe, ako úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z nezaplatených úrokov 1 435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia, touto časťou odvolania sa odvolací súd nemohol zaoberať.

18. Pokiaľ okresný súd nerozhodol v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, ako v tomto prípade o uvedenom úroku z omeškania, pri opomenutí rozhodnúť o niektorej časti predmetu konania nastupuje režim doplnenia rozsudku v zmysle § 225 CSP.

19. Z ust. § 225 ods. 1 CSP vyplýva, že ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

20. Z obsahu a účelu uvedeného ustanovenia je potrebné vyvodiť, že nerozhodnutie súdu o niektorej časti konania nie je dôvodom na podanie odvolania. Žalobca v takomto prípade, pokiaľ zistil, že okresný súd opomenul rozhodnúť o niektorej časti predmetu konania, mal podať návrh (pokiaľ súd rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť nedoplnil aj bez návrhu) na jeho doplnenie rovnako v lehote 15 dní od doručenia rozsudku, teda v lehote rovnakej ako je lehota na podanie odvolania. Ak strana v odvolaní namieta túto okolnosť, je potrebné vychádzajúc z princípu bezformálnosti procesných úkonov, posúdiť túto námietku podľa obsahu ako návrh na doplnenie rozsudku, teda rovnako ako v situácii, ak strana podala odvolanie proti neexistujúcemu výroku, ktorý však mal byť obsiahnutý v rozsudku. Odvolací súd sa nemá možnosť touto okolnosťou zaoberať v rámci preskúmania odvolania podaného žalobcom. O neexistujúcom výroku totiž odvolací súd nemá možnosť ako rozhodnúť (potvrdiť, zmeniť, či zrušiť).

21. Nakoľko je zrejmé, že odvolaním bol napadnutý rozsudok okresného súdu, okrem zamietavého výroku aj v nadväzujúcom výroku o trovách konania, a keďže o celom nároku žalobcu okresný súd nerozhodol, pretože opomenul rozhodnúť o časti predmetu konania (o nároku žalobcu uplatneného v žalobe na úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne z nezaplatených úrokov 1 435,61 Eur od 14.02.2018 do zaplatenia) a vzhľadom na to, že rozhodnutie o trovách konania závisí od pomeru úspechu strany v konaní, odvolaciemu súdu nezostala iná možnosť, než rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania zrušiť a v tejto časti vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie po vydaní dopĺňajúceho rozsudku. Odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania zrušil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP vzhľadom na nesprávny procesný postup okresného súdu, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

22. Okresný súd dopĺňacím rozsudkom rozhodne nielen o opomenutej časti predmetu konania, ale aj o celých trovách konania, teda o trovách konania vzniknutých pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).